

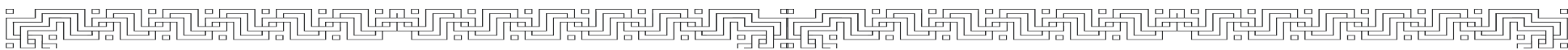
ΕΦΕΣΟΣ

ΕΤΟΣ 8°
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 29
ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2007-
ΜΑΪΟΣ 2007-
ΙΟΥΝΙΟΣ 2007

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑΣ ΕΝΩΣΗΣ ΕΦΕΣΙΩΝ

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

Ο ΤΟΛΜΩΝ (ΣΟΥΡΗ) ΝΙΚΑ!

Γράφει η Ντέπη Ασπρακοπούλου

Δευτέρα 26 Μαρτίου 2007. Πνευματικό Κέντρο Δήμου Κορυδαλλίου, αίθουσα ΠΛΕΙΑΔΕΣ. Οι θέσεις γεμίζουν, τα φώτα χαμηλώνουν και στην οθόνη προβάλλονται τα ονόματα και οι καρικατούρες των ηθοποιών της Θεατρικής Ομάδας της Πανελλήνιας Ένωσης Εφεσίων, καθώς και λίγα λόγια για το πρώτο μονόπρακτο του Γιώργου Σουρή. Ναι, ναι, βέβαια, δεν σας είπα: μεγαλώσαμε, αποκτήσαμε εμπειρία ενός έτους και τοιμήσαμε Γιώργο Σουρή, τον σπουδαιότερο σύγχρονο σατυρικό ποιητή, τον μεταγενέστερο Αριστοφάνη. Έμμετρος λόγος, ιδιωματική γλώσσα. Τρία μονόπρακτα γραμμένα στις αρχές του περασμένου αιώνα μα πιο επίκαιρα από ποτέ.

Το πρώτο μονόπρακτο λοιπόν, με τίτλο «Η Επιδημία» σατυρίζει τον κατά φαντασία ασθενή Έλληνα στο πρόσωπο του γεροτοκογλήφου Καραβοστακισμένου, ο οποίος λόγω μιας επιδημίας που έπεσε στην Αθήνα (θα μπορούσε να είναι και ...γρίπη) θέλει να εγκαταλείψει την πόλη. Την αντίθετη άποψη όμως έχουν η ανηψιά του και η υπηρέτρια, οι οποίες μη θέλοντας να αποχωριστούν τους αγαπητικούς τους σκαρφίζονται διάφορα για να αποτρέψουν το ταξίδι.

Οι ηθοποιοί καταχειροκροτούνται. Στην οθόνη προβάλλεται το ποίημα του Γ. Σουρή. Σκοτάδι. Φως. Συνεχίζουμε με το δεύτερο μονόπρακτο με τίτλο «Δεν έχει τα προσόντα». Τα αιώνια προβλήματα του σύγχρονου Έλληνα είναι τα εξής δύο: ο διορισμός στο Δημόσιο και μια καλή

προίκα με το γάμο του. Έτσι ο Ψωρίλης περιμένει διορισμό από τον βουλευτή Κοπρίτη (μήπως τα ονόματα δεν είναι καθόλου τυχαία;) προκειμένου να καταφέρει να παντρευτεί τη μοδίστρα Μαριορή που έχει μετοχές στο Χρηματιστήριο. Τα πράγματα όμως περιπλέκονται όταν ο βουλευτής μαθαίνει τι προίκα θα πάρει ο Ψωρίλης...

Τέλος και του δεύτερου μονόπρακτου. Θερμό χειροκρότημα και για τους «βενιαμίν» της Θεατρικής Ομάδας της Πανελλήνιας Ένωσης Εφεσίων. Στην οθόνη προβάλλεται άλλο ένα ποίημα του Γιώργου Σουρή, «Ο Ρωμύς», όπου τα γυρίσματα έγιναν στην αυλή του συλλόγου μας.

Σειρά τώρα έχει το τρίτο μονόπρακτο της παράστασης: «Η Περιφέρεια». Πρόκειται για το πιο άρτιο μονόπρακτο του Γ. Σουρή. Ένας Βουλευτής (ο Τενεκές), ένας Δήμαρχος (ο Απλοχέρης) και η πέτρα του σκανδάλου, η Αφροδίτη σύζυγος του Βουλευτή. Ο Βουλευτής θέλει τη βοήθεια του Δημάρχου για να εκλεγεί στην περιφέρεια. Ο Δήμαρχος έχει δεδομένη αδυναμία στο γυναικείο φύλο και ο Βουλευτής το γνωρίζει αυτό καλά. Η σύζυγος δεν έχει πρόβλημα να συνδράμει τον άντρα της για να πετύχουν την πολυπόθητη εκλογή αλλά... λογαριάζανε χωρίς τον ξενόδοχο που στην προκειμένη περίπτωση δεν είναι άλλος από την Δημαρχίνα, την κυρία Φλώρα, η οποία τους κυνήγησε μέχρι και μεστημένες λεμονόκουπες.

Και το μεγάλο φινάλε όπου όλοι οι ηθοποιοί επί σκηνής χορεύουν.

Το κοινό ενθουσιασμένο και οι ηθοποιοί μας το ίδιο. Σε σχέση με πέρσι, υπήρξε βελτίωση τόσο στην παρουσίαση και το στήσιμο της παράστασης, όσο και στην απόδοση των ηθοποιών. Δεν υπάρχει πια ούτε κούραση, ούτε αγωνία, μόνο χαρά και ήπια χαμόγελα. Με τη σιγουριά και την ελπίδα ότι η επόμενη φορά – με τη βοήθεια πάντα της δημιουργικής μπαγκέτας του σκηνοθέτη μας Αντώνη Παπαδόπουλου – θα είναι ακόμα καλύτερη, τα φώτα έσβησαν και η αυλαία έπεσε...

ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΦΛΑΜΟΥΡΙΕΣ

Γράφει ο Γιάννης Λεκάκης

Κάτω από τις φλαμουριές είναι το όνομα της κεντρικότερης λεωφόρου του Βερολίνου ενός τεράστιου καταπράσινου δρόμου, τον οποίο όταν διασχίζεις σε καμιά περίπτωση δεν νιώθεις ότι βρίσκεσαι σε μια σύγχρονη πρωτεύουσα μιας χώρας, που είναι συνώνυμο της βαριάς βιομηχανίας.

Ο καταγισμός του πρασίνου, σε όλες τις αποχρώσεις, τα τεράστια πάρκα ήταν η πρώτη ευχάριστη έκπληξη όταν το αεροπλάνο προσγειωνόταν στο Βερολίνο, δεύτερο σταθμό της ευρωπαϊκής περιπέτειας των Εφεσίων. Για να είμαι ειλικρινής αν με ρώταγε κάποιος πριν το ταξίδι μας, για το πώς φανταζόμουν το Βερολίνο, στο μυαλό μου είχα μία μοντέρνα, ψυχρή πόλη με μεγάλα και άψυχα κτίρια, γρήγορους ρυθμούς, μιας μεγαλοπόλης των καιρών μας.

Σήμερα, μαγεμένος από αυτά που είδα, όπως άλλωστε όλοι όσοι συμμετείχαμε σε αυτή την εκδρομή, θα πω πως το Βερολίνο είναι μια πόλη ανθρώπινη, ζεστή, φιλική, μια πόλη να ζεις, να εργάζεσαι, να διασκεδάσεις. Φοβάμαι πως ότι και να περιγράψω, ίσως δεν μπορέσω να περιγράψω αυτά που είδαν τα μάτια μας, θα κάνω όμως μια προσπάθεια να μεταφέρω τις εικόνες που έχω στο μυαλό μου και γιατί πιστεύω ότι οι τέσσερις μέρες του ταξιδιού μας, ίσως ήταν λίγες γι' αυτήν την πόλη των αναρίθμητων πραγμάτων που μπορεί να δει ο επισκέπτης.

Η πρώτη εικόνα το Σάββατο 28 Απρίλη που είχαμε με το πούλμαν που μας έφερε από το αεροδρόμιο στη πόλη, ήταν ότι κινούμαστε σε εσοχή. Πάρκα δεξιά και αριστερά, σπίνια πνιγμένα σε κήπους, ίχνος μποτιλιαρίσματος και χωρίς να καταλάβουμε η ξεναγός, άρχισε να μας λέει, σε μια πρώτη ξενάγηση ότι βρισκόμαστε στην καρδιά της πόλης. Μοντέρνα κτίρια, αρμονικά δεμένα με το περιβάλλον, ανακαινισμένα κτίρια και ξαναχτισμένα από τα ερείπια που

άφησαν πίσω οι βομβαρδισμοί του Β' Παγκόσμιου Πολέμου, γέφυρες πάνω από τον ποταμό **Σπρέε** και τους παραπόταμους του που διασχίζουν την πόλη. Οι ώρες φαντάζουν ως λίγα λεπτά και ώρα να πάμε στο ξενοδοχείο, ένα μεγάλο συγκρότημα, το **MARITIME BERLIN**, χτισμένο ανάμεσα στο ποτάμι και το τεράστιο πάρκο **TIERGARTEN** στη καρδιά του Βερολίνου.

Μετά το γεύμα και έχοντας το απόγευμα ελεύθερο, οι περισσότεροι άδραξαν την ευκαιρία να εξορμήσουν στην πόλη. Ευχάριστη έκπληξη οι συκοινωνίες (τραμ, μετρό, υπόγειο ή υπέργειο, λεωφορεία), όλα στην ώρα τους.

Ανακαλύψεις της πρώτης περιήγησης αρκετές. Η κοντινή πηλασία **Potsdamer** με συναρπαστικές κατασκευές, όπως το **SONY CENTER**, συγκρότημα κτιρίων, δωρεά της **SONY**, με τον εκπληκτικό θόλο, που αναπαριστά την κορυφή του όρους Φουτζι-γιάμα της Ιαπωνίας. Δίπλα τα κτίρια της **MERCEDES**, λίγο νοτιότερα το σύμπλεγμα **Kulturforum** συγκρότημα μουσείων, αλλά και της Φιλαρμονικής Ορχήστρας του Βερολίνου.

Διασχίζοντας το σημερινό κεντρικό Βερολίνο, μπορεί να φθάσει κανείς στην καρδιά του πρώτου Ανατολικού Βερολίνου, την απέραντη πηλασία Αλεξάντερ. Φωτογράφιση στο Σιντριβάνι του Ποσειδώνα, καφέ στον ύψους 365 μέτρων περιστρεφόμενο πύργο της τηλεόρασης, με θέα όλη τη πόλη και στάση στο δημαρχείο του Βερολίνου, γνωστό ως «κόκκινο δημαρχείο» λόγω των κόκκινων τούβλων από το Βρανδεμβούργο.

Σε απόσταση αναπνοής μπορεί να δει κανείς στα εστιατόρια δίπλα στο ποτάμι και να δοκιμάσει γεύσεις και χρώματα γερμανικής μπύρας.

Το επόμενο πρωί ανταλλάσσοντας τις εμπειρίες από το προηγούμενο βράδυ, ξεκι-

νήσαμε τη δεύτερη μέρα μας. Πρώτη στάση το Τείχος του Βερολίνου. Ένα κομμάτι που έχουν αφήσει οι Γερμανοί για να θυμίζει το τείχος της «ντροπής» που από τον Αύγουστο του 1961 ως τον Νοέμβριο του 1989, χώριζε φίλους και οικογένειες σε ανατολικούς και δυτικούς. Σημείο Τσάρλς, φυλάκιο πάνω στο τείχος που χώριζε σοβιετικό και αμερικάνικο τομέα, επιβίβαση στο πούλμαν και κατεύθυνση στο μουσείο της Περγάμου.

Ένα από τα σημαντικότερα μουσεία αρχαίας τέχνης και αρχιτεκτονικής στον κόσμο. Κτισμένο στις αρχές του 20ου αιώνα στεγάζει ναούς και δωμάτια παλατιών στο αρχικό τους μέγεθος. Κορυφαίο έκθεμα ο Βωμός της Περγάμου, μέρος ενός μεγαλύτερου συμπλέγματος ναού από την Πέργαμο της Μ. Ασίας, με την καταπληκτική ζωφόρο να απεικονίζει τη μάχη Θεών και Γιγάντων. Εντυπωσιακό το ασσυριακό παλάτι, επιβλητικός ο Ναός της Αθηνάς και έξοχο δείγμα της ελληνικής αρχαίας τέχνης το άγαλμα της Θεάς Περσεφόνης.

Με πλημμυρισμένα τα μάτια μας από τη

μαγεία όσων είδαμε, αφήνοντας το Μουσείο και περνώντας από την Πύλη του Βρανδεμβούργου και το Ράιχσταγκ – το Γερμανικό Κοινοβούλιο πήραμε το δρόμο για το Πότσδαμ, κοντινή πόλη που βρίσκονται τα ανάκτορα του Φρειδερίκου του Μεγάλου.

Μια έκταση 2.870 στρεμμάτων με ποτάμια, κήπους και στη μέση κτισμένο το παλάτι, υψωμένο περήφανα πάνω από κλημακωτούς αμπελώνες, που δίνουν στον επισκέπτη την εικόνα πράσινου λόφου, που στην κορφή του βρίσκεται το ανάκτορο των 200 δωμάτων.

Είχαν τόσα δει τα μάτια μας μέσα σε λίγες ώρες αλλά δεν ένιωσα καμιά έκπληξη όταν αφού επιστρέψαμε το απόγευμα στο ξενοδοχείο, οι περισσότεροι δεν μπόρεσαν να αντισταθούν για μια βραδινή έξοδο. Προσωπική επιλογή η πηλασία Μονμπιζού, κοντά στη παλιά εβραϊκή συνοικία, σημείο αναφοράς της σύγχρονης βερολινέζικης βραδινής διασκέδασης.

συν. στη σελ. 3 ➡

«Κάπου πήγα, κάτι είδα,
κάτι μου 'παν και το γράφω»

Χαρακτηριστικά ψηφία χωρών

Ψηφία χωρών που αναγράφονται στις συσκευασίες των προϊόντων και τα οποία υποδεικνύουν την προέλευσή τους:

Ψηφία	Χώρες
000 - 139	ΗΠΑ & Καναδάς
200 - 299	Κωδ. Περιορ/νης Κυκλ.
300 - 379	Γαλλία
380	Βουλγαρία
383	Σλοβενία
385	Κροατία
400 - 440	Γερμανία
474	Εσθονία
475	Λετονία
477	Λιθουανία
500 - 509	Μεχ. Βρετανία
520	Ελλάδα
529	Κύπρος
535	Μάλτα
540 - 549	Βέλγιο & Λουξεμβούργο
560	Πορτογαλία
569	Ισλανδία
570 - 579	Δανία
590	Πολωνία
594	Ρουμανία
599	Ουγγαρία
640 - 649	Φινλανδία
690 - 695	Κίνα
700 - 709	Νορβηγία
730 - 739	Σουηδία
760 - 769	Ελβετία
800 - 839	Ιταλία
840 - 849	Ισπανία
858	Σλοβακία
859	Τσεχία
869	Τουρκία
870 - 879	Ολλανδία
900 - 919	Αυστρία
930 - 939	Αυστραλία

Πηγή: Ελληνικό Κέντρο Σήμανσης
Προϊόντων, Ιούνιος 2002

π.χ.

ψηφία Ελλάδας (520)

ψηφία Ισπανίας (843)

ΕΦΕΣΙΟΣ

ΕΦΕΣΟΣ

ΚΩΔ: 5277

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑΣ ΕΝΩΣΗΣ ΕΦΕΣΙΩΝ

Ιδιοκτήτης:

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΕΝΩΣΗ ΕΦΕΣΙΩΝ
ΣΟΛΩΜΟΥ 50

τ.κ. 184 50 ΝΙΚΑΙΑ

τηλ./fax: 210 4930396

e-mail: efesioi@gmail.com

web: http://efesos.wordpress.com

Τα γραφεία της Ένωσης είναι ανοικτά
κάθε Τετάρτη 5:30 μ.μ με 8:30μ.μ.

Εκδότης και Υπεύθυνος για το νόμο:
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΡΑΣΣΟΠΟΥΛΟΣ

Η εφημερίδα εκδίδεται από
Συντακτική Επιτροπή

Ανυπόγραφες και δυσανάγνωστες
επιστολές δεν δημοσιεύονται.
Επιτρέπεται η μερική ή ολική
αναδημοσίευση άρθρων
της εφημερίδας, αρκεί
να αναφέρεται η πηγή τους.

ΟΙ ΕΦΕΣΙΟΙ ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ

του Δημήτρη Χατζηπαναγιωτίδη

Η πρώτη προσπάθεια για την παρουσία της Πανελληνίας Ένωσης Εφεσίων στο διαδίκτυο έγινε πραγματικότητα. Από τον Φεβρουάριο του 2007 δίνεται η δυνατότητα σε όλο τον κόσμο να επισκεφτεί την ιστοσελίδα μας στη διεύθυνση <http://efesos.wordpress.com>. Στην ιστοσελίδα αυτή μπορείτε να ενημερώνεστε για τις δράσεις της Ένωσης καθώς και να «κατεβάσετε» την εφημερίδα “ΕΦΕΣΟΣ” στην ηλεκτρονική της μορφή. Τέλος, πέρα από τον κλασσικό τρόπο επικοινωνίας μπορείτε να επικοινωνείτε μαζί μας μέσω e-mail, στη διεύθυνση efesioi@gmail.com ή μέσω της ειδικής φόρμας επικοινωνίας της ιστοσελίδας μας.

6ο ΤΟΥΡΝΟΥΑ ΤΑΒΛΙ

του Γιώργου Αυγουλά

Κυριακή 18 Μαρτίου 2007. Ήταν η 6η Συνάντηση στα Γραφεία του Συλλόγου μας για να διαγωνιστούμε σ' ένα διαχρονικό ελληνικό άθλημα, το τάβλι. Οι συμμετοχές για πρώτη φορά έφτασαν τις είκοσι, γεγονός που δείχνει ότι όλο και πιο πολλὰ μέλη μας και όχι μόνο, ανταποκρίνονται στο κάλεσμα της Ένωσής μας. Η κλήρωση για τους αγώνες που πραγματοποιήθηκαν έγινε από τον Πρόεδρό μας, κ. Δημήτρη Κρασσόπουλο, παρουσία όλων των διαγωνιζομένων.

Μετά από συγκλονιστική μάχη μεταξύ των συμμετεχόντων, στον τελικό έφτασαν οι κ.κ Γιάννης Λεκάκης και Δημήτρης Σουλάνδρος, με νικητή τον πρώτο, με σκορ 8 - 0. Η σειρά των αγώνων όπως προήλθαν από την κλήρωση ήταν η εξής:

1ος Προκριματικός Γύρος

Σουλάνδρος Δ. – Καζινόπουλος Β. = 7-5
Λεκάκης Γ. – Λεκάκης Ν. = 7-5
Σταθόπουλος Ν. – Σούρλης Ε. = 7-6
Κρασσόπουλος Δ. – Τσιρομπίνης Η. = 6-7
Φούντης Δ. – Σουλάνδρος Β. = 4-8
Τσιρομπίνη Μ. – Κανάκης Α. = 1-7
Κεραμιδάς Π. – Κάζος Χ. = 7-2
Χατζάκος Σ. – Κάζος Α. = 6-7
Αυγουλάς Γ. – Σαλούφας Π. = 5-7
Αυγουλάς Ν. – Χατζημυχάλης Κ. = 7-4

2ος Προκριματικός Γύρος

Αυγουλάς Ν. – Σουλάνδρος Δ. = 3-7
Λεκάκης Γ. – Σαλούφας Π. = 7-6
Σταθόπουλος Ν. – Κάζος Α. = 7-3
Τσιρομπίνης Η. – Κεραμιδάς Π. = 2-7
Σουλάνδρος Β. – Κανάκης Α. = 8-2

Προημιτελικά:

Σουλάνδρος Δ. – Σαλούφας Π. = 7-5
Λεκάκης Γ. – Αυγουλάς Ν. = 7-0
Σταθόπουλος Ν. – Κάζος Α. = 7-3
Σουλάνδρος Β. – Κεραμιδάς Π. = 6-8

Ημιτελικά:

Λεκάκης Γ. – Σταθόπουλος Ν. = 7-0

Σουλάνδρος Δ. – Κεραμιδάς Π. = 8-1

Τελικός:

Λεκάκης Γ. – Σουλάνδρος Δ. = 8-0
Η ατομική βαθμολογία των διαγωνιζομένων διαμορφώθηκε ως εξής:

1. Σταθόπουλος Ν. = 21
2. Λεκάκης Γ. = 21
3. Σουλάνδρος Δ. = 21
4. Φούντης Δ. = 14
5. Κεραμιδάς Π. = 13
6. Καψάλης Γ. = 11
7. Αυγουλάς Γ. = 10
8. Χατζάκος Σ. = 10
9. Αυγουλάς Ν. = 10
10. Κρασσόπουλος Δ. = 8
11. Κανάκης Τ. = 8
12. Τσιρομπίνη Μ. = 8
13. Σουλάνδρος Β. = 6
14. Χατζημυχάλης Κ. = 6
15. Σούρλης Ε. = 5
16. Σαλούφας Π. = 4
17. Κάζος Α. = 3
18. Τσιρομπίνης Η. = 3
19. Κάζος Χ. = 3
20. Δερμεντζόγλου Π. = 2
21. Σουμπασάκη Ν. = 1
22. Καζινόπουλος Β. = 1
23. Λεκάκης Ν. = 1
24. Αυγουλάς Γιαν. = 1
25. Κουτσοηλιάκος Γ. = 1

Όσοι από τους αναγνώστες της εφημερίδας μας επιθυμούν να ενισχύσουν οικονομικά την έκδοσή της, μπορούν να απευθύνονται στα μέλη της Συντακτικής Επιτροπής ή να καταθέτουν στο λογαριασμό **197/366586-00** της **Εθνικής Τράπεζας**.

...

γεύση...

Γράφει η Γεωργία Μπαχού

Όσοι βρέθηκαν μαζί μας την Κυριακή 20 Μαΐου στο Bazaar του Συλλόγου μας, είχαν την ευκαιρία να γευτούν **παραδοσιακούς λουκουμάδες** που μάλιστα παρασκευάζονταν μπροστά τους.

Η πρωτοτυπία της συγκεκριμένης συνταγής είναι ότι το σιρόπι βρίσκεται στο εσωτερικό του λουκουμά. Κανένα φοβερό μυστικό δεν κρύβεται, η συνταγή είναι απλή και εμείς τη μοιραζόμαστε μαζί σας.

Εκτέλεση

Βράζουμε τις πατάτες και τις λιώνουμε, ρίχνουμε το αλεύρι και προσθέτουμε μια πρέζα αλάτι, αν χρησιμοποιήσουμε μαγιά σκόνη την ανακατεύουμε και αυτή, αν χρησιμοποιήσουμε τη νωπή τη διαλύουμε σε λίγο χλιαρό νερό. Προσθέτουμε το νερό (από τις πατάτες) και φτιάχνουμε ένα πηχτό κυλίο. Πριν απ' όλα φτιάχνουμε ένα αραιό σιρόπι και το αφήνουμε να κρυώσει. Το αφήνουμε περίπου 1 ½ ώρα να φουσκώσει. Καίμε το αραβοσιτέλαιο και αρχίζουμε με τη βοήθεια ενός κουταλιού να τηγανίζουμε. Βγάζοντας τους λουκουμάδες από το τηγάνι, τους βάζουμε κατευθείαν στο κρύο σιρόπι για λίγα λεπτά. Πασπαλίζουμε με κανέλλα και σουσάμι.

Συνταγή της κας Τασούλας Παπλωματά

Καλή Επιτυχία

ΥΛΙΚΑ:

- 2 πατάτες (βρασμένες, λιωμένες)
- 3 φλιτζάνια αλεύρι
- 2 ½ φλιτζάνια νερό (χρησιμοποιούμε το νερό που έβρασαν οι πατάτες)
- 1 φακελάκι μαγιά ή νωπή μαγιά, όσο ένα κουτί σπίρτα
- Αραβοσιτέλαιο για το τηγάνισμα

ΥΛΙΚΑ ΓΙΑ ΤΟ ΣΙΡΟΠΙ:

- 3 φλιτζάνια ζάχαρη
- 2 ½ φλιτζάνια νερό
- 2 κουταλιές της σούπας μέλι
- λίγος λεμόνι

ΜΙΑ ΟΜΟΡΦΗ ΕΚΔΡΟΜΗ

Γράφει ο Δημήτρης Λασκαράκης

Ήα ήταν ψέμα αν έλεγα ότι θα μου μείνει αξέχαστη η εκδρομή του συλλόγου μας στην Καστοριά, την Καθαρή Δευτέρα. Στην πραγματικότητα όλες οι εκδρομές που έκανα με τους Εφέσιους, και δεν είναι και λίγες, έχουν μπερδευτεί στο μυαλό μου και έχουν γίνει μια. Μια μεγάλη όμορφη εκδρομή. Θυμάμαι με νοσταλγία όμορφα μέρη, ωραίες στιγμές με αγαπημένα πρόσωπα και αναρωτιέμαι αν ήταν σε αυτή ή σ' εκείνη την εκδρομή. Ευτυχώς η εκδρομή στην Καστοριά είναι σχετικά πρόσφατη και περιδιαβάζοντας τις φωτογραφίες που τράβηξα ζωντάνεψαν και πάλι οι γλυκές αναμνήσεις ενώ οι στιγμές ξετυλίχτηκαν σαν ταινία σινεμά. Πρώτα η γλυκιά προσδοκία γι αυτή την εκδρομή. Περίμενα να έρθει επιτέλους το τριήμερο της Καθαρής Δευτέρας να ξεφύγω από το καθημερινό άγχος και τη ρουτίνα. Επιτέλους ήρθε το μεσημέρι της Παρασκευής και βρεθήκαμε πάλι μαζί όλη η παλιοπαρέα.

Άρχισαν τα καλοσωρίσματα και τα πειράγματα ενώ το ταξίδι μας αρχίζει και μας βρίσκει από τη μια να ξαπλώνουμε στα αναπαυτικά καθίσματα του λεωφορείου από την άλλη να αλληλάζουμε κάθε τόσο θέση για να δούμε και να επικοινωνήσουμε με όλους τους φίλους. Το κουβεντολόι ατελείωτο και για μερικούς ένας σύντομος υπνάκος, με τη σιγουριά του τιμονιού στα έμπειρα χέρια του Μανώλη. Νωρίς φέτος η Καθαρή Δευτέρα και ο καιρός λίγο μουντός και κρύος. Το ηθικό όμως ακμαίο και η συμμετοχή μεγάλη. Χρειάστηκε και δεύτερο πούλμαν και δεύτερος Μανώλης, ο γιος του, προσεκτικός και επιδέξιος όπως και ο πατέρας του. Η διαδρομή μεγάλη, ατέλειωτα χιλιόμετρα στην ανιαρή εθνική οδό, αλλά το έπαθλο σπουδαίο. Πρωινό ξύπνημα σε μέρη μαγικά και ονει-

ρεμένα. Καστοριά, Πρέσπες, Νυμφαίο. Η περιπλάνηση άρχισε από τις Πρέσπες. Η διαδρομή μαγευτική. Καταπράσινο το Μακεδονίτικο τοπίο με εναλλαγές και ποικιλία στη βλάστηση, μικρά γραφικά χωριουδάκια, ενδιαφέρουσα αρχιτεκτονική. Φτάσαμε και ήταν σαν να βρεθήκαμε ξαφνικά μέσα σε ένα πίνακα ζωγραφικής. Ένα τοπίο βόρειας χώρας σε παλιούς καιρούς. Ευχάριστη έκπληξη ήταν η πλωτή γέφυρα στη Μικρή Πρέσπα που συνδέει το νησί του Αγίου Αχίλλειου με τη στεριά. Τα 800 της μέτρα δεν φόβισαν ούτε τους ηλικιωμένους της παρέας και οι περισσότεροι περπάτησαν στο νοτισμένο μονοπάτι για να φτάσουν μέχρι τα επιβλητικά ερείπια της βασιλικής του Αγίου Αχίλλειου του 10ου αιώνα. Τριγύρω καιλίμια, νερά και υδρόβια πουλιά, κορμοράνοι, πάπιες, πελεκάνοι. Γαλήνη και ηρεμία.

Το τοπίο σαγηνευτικό θέλεις να μείνεις λίγο ακόμα όμως το πρόγραμμα απαιτητικό. Επίσκεψη και βόλτα στο χωριό Ψαράδες στη Μεγάλη Πρέσπα. Εδώ υπάρχει κάτι για τον καθένα. Βόλτα και εξερεύνηση στα στενά του χωριού, αγορά ντόπιων παραδοσιακών αγροτικών προϊόντων. Παλιές δόξες, ψηλοτάβανα αρχοντικά με χαγιάτια, αγροτόσπιτα, πέτρα και ξύλο, άλλα καλοδιατηρημένα και άλλα ερείπια. Είναι εμφανής η φιλότιμη προσπάθεια των κατοίκων για σωστή ανάπτυξη του τόπου χωρίς όμως να χάσει τη φυσιογνωμία του. Επιχειρούν να αναπτύξουν νέες δημιουργικές και βιώσιμες δραστηριότητες, όπως είναι ο οικολογικός τουρισμός ενώ παράλληλα εφαρμόζουν και τις παλιές παραδοσιακές γεωργικές ασχολίες. Ακολούθησε η κατάληψη ταβέρνας της περιοχής με θέα στη λίμνη. Τα παιδιά φάγανε βιαστικά για να βγουν και να ξεσαλώσουν στο γρασίδι και στις κούνιες που υπήρχαν στο προαύλιο χώρο, ενώ οι μεγάλοι δεν άργησαν να στήσουν τρικούμπερτο γλέντι και χορό. Κάποιοι ανέδειξαν το ταλέντο τους σε χορούς οριεντάλ συνοδεία ντεφιού. Απόγευμα και υπήρχε αρκετός χρόνος και διάθεση για μια τσάρκα μέχρι το χιονοδρομικό κέντρο στο Πισοδέρι. Όταν αντικρίσαμε το χιονισμένο τοπίο δεν μπορούσαμε να κρατηθούμε. Απαιτήσαμε στάση και εκεί διεξήχθη σκληρός χιονοπόλεμος. Και αμέσως μετά ζεστός καφές στη γλυκιά θαλπωρή του καταφυγίου. Η επόμενη μέρα περιλάμβανε σύντομη βόλτα στην Καστοριά. Τι να πρωτοδείς; τη λίμνη, τα παλιά σοκάκια, τις άπειρες βυζαντινές εκκλησίες; Πήραμε μια μικρή γεύση και δώσαμε μια υπόσχεση. Να ξαναρθούμε και να την εξερευνήσουμε όλη. Στη

συνέχεια πήραμε το δρόμο που οδηγεί στο Νυμφαίο. Ιστορικό χωριό απaráμιλλησ όμορφιάς καρφωμένο πάνω στο Βίτσι. Το συναντήσαμε μέσα σε ομιχλώδες τοπίο με τις στέγες χιονισμένες. Μείναμε άφωνοι και το χαζεύαμε. Αρχοντικά, επιβλητικό παλιό σχολείο, λαογραφικό μουσείο, παλιός πλούτος προερχόμενος από εργαστήρια χρυσοχοΐας που είχαν σε όλο τον κόσμο οι βλάχοι κάτοικοι του. Υπάρχει όμως και καινούργιος πλούτος που προέρχεται από την αγάπη, το μεράκι και το πείσμα της νεότερης γενιάς, με την αναστύλωση, την αξιοποίηση της πολιτιστικής μας κληρονομιάς δείγματα μια βιώσιμης ανάπτυξης και οδηγός για την ανάπτυξη και άλλων τέτοιων περιοχών. Όμως είχαμε ακόμα έναν ανοιχτό λογαριασμό με την πόλη της Καστοριάς. Δεν μπορούσαμε να μην επισκεφτούμε τη συνοικία Ντολτσό με τα αρχοντικά σπίτια του 17ου και 18ου αιώνα. Ειδικά αυτό που στεγάζει το Λαογραφικό Μουσείο. Εκεί ο υπεύθυνος του μουσείου, ο εκπληκτικός του φύλακας και ξεναγός, μας ταξίδεψε σε παλιές εποχές, μέσα από ένα πλήθος αυθεντικών εκθεμάτων. Μάθαμε πως το νερό της λίμνης έφτανε μέχρι τα σπίτια και κύριο μέσο μετακίνησης ήταν οι βάρκες. Πώς ήταν οργανωμένα τα κελάρια και τα εργαστήρια, πώς γίνονταν τα μεγάλα γλέντια και πως κέρναχαν καφέ τον υποψήφιο γαμπρό. Η επόμενη μέρα, Καθαρή Δευτέρα ήταν και μέρα επιστροφής. Δεν χάσαμε όμως την ευκαιρία να επισκεφτούμε τον λιμναίο προϊστορικό οικισμό και να οργανώσουμε τα κούλουμα στο εκεί κυλικείο, όπου εκπληκτικό και ζαλισμένο το γκαρσόνι δεν πρόφτανε να κερνάει ρακές το πλήθος, ενώ κάποιοι εφευρετικοί συνέχισαν το νησιόσιμο φαγοπότι στο πούλμαν. Ήταν από τις πιο όμορφες εκδρομές. Όλοι ικανοποιημένοι από την επιλογή του τόπου, την άψογη διοργάνωση, τη μαζικότητα, το ομαδικό πνεύμα, με ευχάριστες εκπλήξεις και με ένα μόνο δυσάρεστο γεγονός. Το πέσιμο του Γιώργου, που ταλαιπωρήθηκε με το γύψο. Όμως τέλος καλή, όλα καλά όπως λέει κι ο λαός. Η ανάμνησή της μου φέρνει ένα όμορφο συναίσθημα. Αναλογίζομαι πώς προλάβαμε να δούμε και να κάνουμε τόσα πολλά πράγματα. Όμως χαρήκαμε μόνο ένα μικρό μέρος από τον τεράστιο πολιτιστικό και φυσικό πλούτο της περιοχής και η εκδρομή αυτή θα είναι η αιτία για πολλούς από εμάς να ξαναπάνε σε αυτά τα μέρη για να δούμε περισσότερα. Ας το έχει υπόψη του και ο Σύλλογος στους επόμενους προγραμματισμούς του.

❖ συν. από σελ. 1

ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΦΛΑΜΟΥΡΙΕΣ

Γράφει ο Γιάννης Λεκάκης

Παραμονή Πρωτομαγιάς, προτελευταία μέρα της εκδρομής μας και κατεύθυνση η Δρέσδη, πόλη της πρώην Ανατ. Γερμανίας, πόλη γνωστή και σαν η Φλώρεντία του Βορρά. Ο χαρακτηρισμός της πρωτεύουσας της Σαξονίας δεν είναι καθόλου υπερβολικός, άλλωστε η ΟΥΝΕΣΚΟ το 2004 ενέταξε τη Δρέσδη στα μνημεία της παγκόσμιας πολιτιστικής κληρονομιάς. Χτισμένη δίπλα στον ποταμό Έλβα η πόλη είναι ένα τεράστιο μουσείο. Το παλάτι του Αυγούστου βασιλιά της Σαξονίας, τα ψηφιδωτά με τους μονάρχες και σημαντικότερα πρόσωπα της ιστορίας της Πρωσίας και Σαξονίας, το μουσείο κοσμημάτων, η εκκλησία των Γυναικών και τα αναρίθμητα κτίρια με τις θαυμαστές αρχιτεκτονικές τεχνотροπίες, μας αιχμαλώτισαν και ακόμα περισσότερο όταν μάθαμε ότι τα περισσότερα από αυτά έχοντας πάθει σοβαρές ζημιές από τους βομβαρδισμούς του 1945, ανοικοδομήθηκαν και έγιναν

ακριβώς όπως πριν ώστε να μην χαθεί ούτε μια πινελιά από το μεγαλείο της αρχικής μορφής τους. Κάθε περιγραφή ίσως να φαντάζει φτωχή προσπαθώντας να περιγράψει κανείς την ομορφιά όσων εικόνων εκτυλίσσονταν μπροστά μας, συναίσθημα που με γέμισε και κατά την επιστροφή στο ξενοδοχείο αργά το απόγευμα μέσω της ανθισμένης γερμανικής εξοχής.

Η σκέψη ότι την επομένη το πρωί θα πάρουμε το δρόμο της επιστροφής στην Ελλάδα, έχοντας δει τόσα πολλά σε λίγο χρονικό διάστημα, αλλά και συνάμα συνειδητοποιήσα ότι είχα δει μόνο ένα μικρό μέρος των θησαυρών του Βερολίνου. Συμμετέχοντας στην εκδρομή του συλλόγου μας είχα την ευκαιρία να ανακαλύψω ένα προορισμό που είναι ικανός να μαγνητίσει κάθε επισκέπτη, άλλωστε και ο Kennedy στην επίσκεψή του το 1963 είπε μαγεμένος από την ομορφιά της πόλης: «Είμαι ένας Βερολινέζος».

Υποσχέθηκα λοιπόν στον εαυτό μου να ξανα- έρθω. Για σου Βερολίνο, θα τα πούμε πάλι...

ΚΙΡΚΙΝΤΖΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΕΦΥΓΑΝ ΑΠΟ ΚΟΝΤΑ ΜΑΣ

- Στις 19/02/2007 ο Γιαννόπουλος Δημήτριος
- Στις 12/03/2007 ο Καραχρήστος Ευστάθιος
- Στις 08/04/2007 ο Μπαχός Ανδρέας και η Καραδημήτρη Ζαχαρούλα

Το Δ.Σ. της Ένωσης εκφράζει στις οικογένειές τους θερμά συλλυπητήρια.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Το Δ.Σ. της Ένωσής μας ευχαριστεί θερμά την εταιρεία της κ. Ευγ. Μαυροσκότη για την ευγενική χορηγία των αρωματικών και ανθοφόρων φυτών που εκτέθηκαν στο Bazaar, που έγινε στις 20 Μαΐου 2007 στο περιβάλλοντα χώρο των Γραφείων μας, συμμετέχοντας με τον τρόπο αυτό στην οικονομική ενίσχυση της Ένωσής μας.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Το Δ.Σ. της Πανελληνίας Ένωσης Εφεσίων συχαίρει τον:

Παναγιώτη Τελησελή Ιατρό Γενικής Χειρουργικής, Τραυματολογίας και Χειρουργικής άκρων χειρός, ο οποίος προήχθη σε επιμελητή Α' σε πανεπιστημιακή κλινική της Γερμανίας.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ

Κούτελα Κυμπάρη Νίτσα 20 Ευρώ

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

Το Δ.Σ. της Πανελληνίας Ένωσης Εφεσίων ευχαριστεί τα μέλη μας:

- κ. Παναγιώτη Αργεϊτή για την αγορά και εγκατάσταση του συστήματος αυτόματου ποτισμού των φυτών της αυλής της Ένωσης
- κ. Σταυρούλα Μπέρδου για την προσφορά υφαντών και φορεμάτων που θα εμπλουτίσουν το βεστιάριο της Ένωσης.

ΑΝΤΙ ΣΤΕΦΑΝΟΥ

Στη μνήμη του αείμνηστου Δημήτρη Γιαννόπουλου προσέφεραν στην Ένωση αντί στεφάνου:

- Η οικογένεια Μιχάλη Πλατάνη 30 ευρώ
- Η οικογένεια Ευαγγελίας Χατζημήτρου 50 ευρώ
- Η οικογένεια Βάιου Δερμεντζόγλου 50 ευρώ
- Οι Νίκος Χατζησάββας, Ρούλα Χατζησάββα – Χαηκίδου και Ιώ Βιορέ – Χατζησάββα 100 ευρώ

Στη μνήμη του αείμνηστου Ευστάθιου Καραχρήστου προσέφεραν στην Ένωση αντί στεφάνου:

- Η οικογένεια Βάιου Δερμεντζόγλου 50 ευρώ

Γράφει ο Γιάννης Κουντούρης
Τεχνολόγος τροφίμων

ΔΙΑΤΡΟΦΙΚΑ Ελαιόλαδο & Σπορέλαιο

Το ελαιόλαδο και τα σπορέλαια είναι από τα πιο συνηθισμένα υλικά μέσα στο νοικοκυριό μας με πολλές χρήσεις αλλά και – στην περίπτωση του ελαιόλαδου – πολύτιμες ιδιότητες για τον ανθρώπινο οργανισμό. Γι' αυτό αξίζει η γνωριμία μαζί τους.

Ελαιόλαδο

Το ελαιόλαδο είναι, σε θερμοκρασία περιβάλλοντος, ένα ρευστό υγρό με χρώμα από ανοιχτό κίτρινο έως πρασινωπό. Το χρώμα των ελιών του Βορρά είναι πιο απαλό και κίτρινο, ενώ αυτών του Νότου πιο πράσινο και έντονο. Οι οργανοληπτικές ιδιότητες (άρωμα, οξύτητα, γεύση) των παρθένων ελαίων εξαρτώνται από τον τόπο παραγωγής και τις τεχνικές συγκομιδής και σύνθλιψης των ελιών. Οι αντίστοιχες ιδιότητες του ελαιόλαδου είναι πολύ πιο τυποποιημένες και σταθερές. Τα σημαντικότερα εμπορικά προϊόντα της ελιάς είναι: το έξτρα παρθένο ελαιόλαδο και το απλό ελαιόλαδο.

Το έξτρα παρθένο ελαιόλαδο αποκτάται μόνο με μηχανικές τεχνικές σύνθλιψης της σάρκας της ελιάς. Οι διαχρονικές φάσεις επεξεργασίας στοχεύουν στο να διαχωρίσουν το νερό από το λάδι, και το λάδι από τα αιωρούμενα σ' αυτό σωματίδια, ώστε να γίνει πιο διαυγές και διατηρήσιμο. Το λάδι που προκύπτει μ' αυτή τη μέθοδο αποκαλείται “παρθένο” αν η οξύτητά του είναι μικρότερη από 3,3% και “έξτρα παρθένο” αν είναι μικρότερη από 1%. Εκτός από τις οργανοληπτικές ιδιότητές του, καθοριστική σημασία έχουν για την εκτίμηση του έξτρα παρθένου η ποσότητα των ελιών, ο τόπος παραγωγής, ο τρόπος συγκομιδής (με τα χέρια είναι ο καλύτερος) και η πίεση

της σύνθλιψης. Σε κάθε περίπτωση, αν το συρμένο λάδι έχει οξύτητα που κυμαίνεται μεταξύ 3,3 και 10%, θεωρείται φωτιστικό λάδι. Για να χρησιμοποιηθεί ως βρώσιμο, πρέπει πρώτα να ραφινარიστεί (διωλιστεί). Το ραφινάρισμα είναι μια διαδικασία που επιτρέπει να ελαττωθεί η οξύτητα που δίνουν στο λάδι τα λιπαρά οξέα. Πραγματοποιείται με πλύσιμο με καυτό νερό, αποοξείδωση με καυστική σόδα, αποχρωματισμό και αφαίρεση της οσμής ώσπου να προκύψει ένα λάδι διυλισμένο, άχρωμο, άοσμο και άγευστο με οξύτητα κάτω του 0,5%.

Για να γίνει φαγώσιμο το ραφιναρισμένο λάδι αυτό, πρέπει να αναμειχθεί με παρθένο έλαιο ώστε να παραχθεί ένα προϊόν με μέγιστη οξύτητα 1,5%. Αυτό στην αγορά ορίζεται σαν “ελαιόλαδο”. Η ποιότητα και τιμή του καθορίζονται από την ποσότητα και ποιότητα των παρθένων ελαίων που προστίθενται στο ραφιναρισμένο λάδι. Οι οργανοληπτικές ιδιότητες και η αξία του έξτρα παρθένου ελαιόλαδου είναι σαφώς ανώτερες του απλού ελαιόλαδου, όπως είναι φυσικό, λόγω των διαφορετικών τρόπων παραγωγής τους.

Με τη χρήση διαλυτών χημικών υδατανθράκων επιτυγχάνεται και η εξαγωγή των αιθέριων ελαίων (εσάνς) από την ελιά. Το λάδι παραμένει στα συνθλιμμένα κουκούτσια και σπόρους της ελιάς μετά τη σύνθλιψη. Ο χημικός διαλύτης, έπειτα, απομακρύνεται και το λάδι, για να χρησιμοποιηθεί, πρέπει να ραφινარიστεί με τρόπο σχεδόν παρόμοιο μ' αυτό του φωτιστικού ελαίου που προκύπτει από τη σύνθλιψη των ελιών. Το αιθέριο έλαιο είναι και αυτό άχρωμο, άοσμο και άγευστο και μετατρέπεται σε βρώσιμο με την προσθήκη παρθένων ελαίων για να αποκτήσουμε αιθέρια

έλαιο από ελιά. Αυτή η τελευταία εμπορική κατηγορία των προϊόντων της ελιάς έχει και τη μικρότερη αξία.

Από πειράματα που έγιναν προκύπτει πως τα ελαιόλαδα (ιδίως το έξτρα – παρθένο) είναι τα πιο αυθεντικά από όλα τα λάδια στη θέρμανση και το ψήσιμο. Η υπερβολική θέρμανση λαδιών με μικρή ανθεκτικότητα οδηγεί στη δημιουργία τοξικών για τον ανθρώπινο οργανισμό ουσιών.

Τα ελαιόλαδα επίσης έχουν πολύτιμη θρεπτική αξία δίνοντας στη δίαιτά μας, όπως και όλα τα έλαια, 9 θερμίδες ανά γραμμάριο και λιποδιαλυτές βιταμίνες όπως η Ε και η Α, ενώ οι βιταμίνες Κ και D είναι παρούσες μόνο σε ίχνη. Επίσης, τα ελαιόλαδα περιέχουν μια ισορροπημένη ποσότητα ακόρεστων λιπαρών οξέων που ταξινομούνται ανάμεσα στα δύο άκρα: στα στερεά ζωικά λιπαρά (με χαμηλή περιεκτικότητα σε ακόρεστα λιπαρά οξέα) και στα φυτικά έλαια (υπερβολική παρουσία πολυακόρεστων λιπαρών). Έτσι, τα ελαιόλαδα έχουν τα πλεονεκτήματα των ζωικών λιπαρών και των σπορέλαιων αλλά όχι τα μειονεκτήματά τους. Δεν περιέχουν κολληστερόλη (μειονέκτημα των ζωικών λιπαρών) και δεν περιέχουν πολλά πολυακόρεστα λιπαρά οξέα, που κάνουν τα σπορέλαια να έχουν μικρότερη διατροφική αξία και λιγότερη σταθερότητα στη θερμότητα και τη διατήρησή τους. Τα πολυακόρεστα λιπαρά οξέα είναι παρόντα στα ελαιόλαδα σε ισορροπημένη ποσότητα. Είναι απαραίτητα για τον ανθρώπινο οργανισμό που δεν μπορεί να τα παράγει από μόνος του.

* Στο επόμενο φύλλο της εφημερίδας “ΕΦΕΣΟΣ” συνεχίζουμε το αφιέρωμά μας με τα Σπορέλαια.

Προτάσεις Βιβλίων

Από την Μαρία Τσιρομπίνη

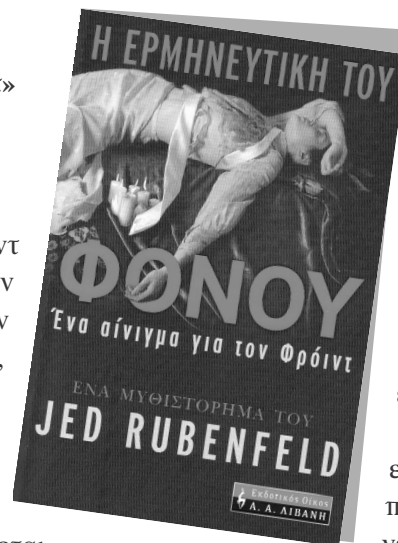
«Η ερμηνευτική του Φόνου - Ένα αίνιγμα για τον Φρόιντ»

ένα μυθιστόρημα του Jed Rubenfeld

Εκδοτικός Οίκος Α. Α. Λιβάνη

Μια καυτή καλοκαιρινή νύχτα του 1909, ο Ζίγκμουντ Φρόιντ αποβιβάζεται στη Νέα Υόρκη μαζί με τον ανταγωνιστή του, Κάρλ Γιουνγκ. Ανάμεσα σε όσους τον υποδέχονται είναι κι ο δόκτωρ Στράτχαμ Γιάνγκερ, ταλαντούχος γιατρός κι ένας από τους πιο ένθερμους υποστηρικτές του. Κι έτσι αρχίζει η μοναδική επίσκεψη του πατέρα της ψυχανάλυσης στην Αμερική.

Το πρωί μετά την άφιξη του Φρόιντ, σ' ένα ρετιρέ της πόλης, μια πανέμορφη νεαρή γυναίκα βρίσκεται δολοφονημένη. Την επομένη, η ατίθαση κληρονόμος Νόρα Άκτον μετά βίας γλιτώνει από το να γίνει το δεύτερο θύμα του δολοφόνου.

Ενώνοντας τις δυνάμεις του με το δήμαρχο, τον εκκεντρικό ιατροδικαστή της πόλης και το νεαρό αστυνομικό επιθεωρητή Τζιμ Λίτλμωρ, ο Γιάνγκερ συμμετέχει σε μια έρευνα που αποκαλύπτει τη διχασμένη ψυχή μιας μητρόπολης στο κατώφλι μιας βίαιης νέας εποχής.

Η Ερμηνευτική του Φόνου είναι ένα απολαυστικό βιβλίο με περίτεχνη, καλοφασμαμένη πλοκή γεμάτη αναπάντεχες εκπλήξεις, επιδέξιες ανατροπές και συναρπαστικές ιδέες, και σηματοδοτεί την εμφάνιση ενός εξαιρετικού νέου συγγραφέα.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Το Δ.Σ. της Πανελληνίας Ένωσης Εφεσίων διοργανώνει ημέρη εκδρομή από 26 Αυγούστου 2007 έως 1 Σεπτεμβρίου 2007 στην Κρήτη. Πληροφορίες και δηλώσεις συμμετοχής στον κ Δημήτρη Κρασσόπουλο τηλ. 210 4935231